

De "sneeuw" schoenen

Begin februari . Het is ijzig koud, de wind giert snerpnd en fluitend rond mijn flat en volgens de weersvoorzichten wordt het deze week nog kouder met minstens 15 graden vorst. BUITEN LIGT EEN DIK PAK SNEEUW EN HET IS GLAD MET HIER EN DAAR SNEEUWDUINEN .

Deze winter staat nu al te boek als de coronawinter 2021.

Omdat ik boodschappen ga doen , de bezorgde waarschuwingen van mijn dochter in de koude wind slaand ("ga er maar niet uit, wij komen wel langs pa") en ik door sneeuwduinen moet ploegen , zoek ik geschikt schoeisel; WACHT kijk eens daar onder in de kast staan nog mijn oude militaire klossen uit 1963.Juist dat was de winter van de beroemde Elfstedentocht met Reinier Paping. Prachtig, het zijn exemplaren van de koninklijke landmacht uit de koude oorlogstijd, dus nooit gebruikt en als nieuw. Ik trek ze soepel aan. Haha ze passen nog perfect .Wie wat bewaart die heeft wat.

Weggedoken in een dikke winterjas ga ik de straat op zonder handschoenen zoals gewoonlijk. Mijn rug krommend tegen de harde Oosten wind, tors ik op weg, door en over de sneeuwduinen. Op naar het winkelcentrum, naar de JUMBO. Lopen moet wel want de bussen rijden niet en met de fiets is geen optie > te glad.

Het is maar 500 meter lopen , maar onder de huidige omstandigheden lijken het wel 5 kilometers en ik kan bovendien slecht zien. Immers, de wasem van mijn bril bevriest omdat ik een mondkapje draag.

Ineens klingelt achter mij een fietsbel en ik kijk om. Daar komt al zwabberend een vrouw aan fietsen met een klein kind achterop. Maar dat is waanzin !!! En nog voordat ik kan roepen "stap toch af met dat kind" glijdt ze onderuit en smakt met een klap op de grond. Pats. Gelukkig is hier de sneeuw nog zacht, maar nu is het wel huilen geblazen samen met de wind. Ik help gevallen vrouw en kind overeind en pak de fiets." Heb je je bezeerd kleintje"? vraag ik vrij overbodig. Als antwoord krijg ik geblee. Ze komen er gelukkig goed vanaf. Niks aan de hand. Ik bind mijn mondkapje weer goed op, vervolg mijn route en de vrouw keert om zonder te groeten.

Ineens krijg ik trek in iets warmes, iets troostends als het ware, en ik loop het marktplein over naar de plek van het kraampje van dat kleine dikke vriendelijke kippenvrouwtje die een paar jaar geleden mijn verloren bankpas terug vond : "1 warme gebraden kip 6,90." staat er altijd op het reclamebord. Bij de JUMBO kost ie 5,90 maar daar is ie niet warm.

Helaas, het kippenvrouwtje staat er niet. Er staan helemaal nergens kraampjes, het marktplein is leeg en uitgestorven , kaal met een troosteloze aanblik in de warrelende sneeuw. Ach dat is waar ook , op maandag is er geen markt. Jammer. Ik ga de JUMBO binnen ontsmet mijn handen pak een ontsmette winkelkar en stop er enkele producten in zoals koude kipgrilo's,(3 pakjes voor 6 euro) een pak met 40 cupjes espresso nr.11 ,lekker sterk, een stokbrood, mijn favoriete toetje " chipolatapudding" en bruine schoensmeer om mijn hernieuwde militaire klossen weer eens te laten glimmen na 60 jaar. Op de terugweg lijkt de weg gladder te zijn

geworden en ik loop langzaam en voorzichtig, maar de schoenen hebben goed grip op de weg. Ik heb wel koude vingers gekregen nu (tja eigen schuld had je maar handschoenen aan moeten doen meneertje eigenwijs) en het duurt een eeuwigheid voordat ik de juiste huissleutel te pakken heb en in het sleutelgat heb gewriemeld. He he ik ben weer thuis na dik anderhalf uur. Maar mijn schoenen zijn goed ingewijd.

8 februari 2021

De "sneeuw" schoenen

Begin februari . Het is ijsig koud, de wind giert snepend en fluitend rond mijn flat en volgens de weersvoorzichten wordt het deze week nog kouder met minstens 15 graden vorst. BUITEN LIGT EEN DIK PAK SNEEUW EN HET IS GLAD MET HIER EN DAAR SNEEUWDUINEN .

Deze winter staat nu al te boek als de coronawinter 2021.

Omdat ik boodschappen ga doen , de bezorgde waarschuwingen van mijn dochter in de koude wind slaand ("ga er maar niet uit, wij komen wel langs pa") en ik door sneeuwduinen moet ploegen , zoek ik geschikt schoeisel; WACHT kijk eens daar onder in de kast staan nog mijn oude militaire klossen uit 1963. Juist dat was de winter van de beroemde Elfstedentocht met Reinier Paping. Prachtig, het zijn exemplaren van de koninklijke landmacht uit de koude oorlogstijd, dus nooit gebruikt en als nieuw. Ik trek ze soepel aan. Haha ze passen nog perfect .Wie wat bewaart die heeft wat.

Weggedoken in een dikke winterjas ga ik de straat op zonder handschoenen zoals gewoonlijk. Mijn rug krommend tegen de harde Oosten wind, tors ik op weg, door en over de sneeuwduinen. Op naar het winkelcentrum, naar de JUMBO. Lopen moet wel want de bussen rijden niet en met de fiets is geen optie > te glad.

Het is maar 500 meter lopen , maar onder de huidige omstandigheden lijken het wel 5 kilometers en ik kan bovendien slecht zien. Immers, de wasem van mijn bril bevriest omdat ik een mondkapje draag.

Ineens klingelt achter mij een fietsbel en ik kijk om. Daar komt al zwabberend een vrouw aan fietsen met een klein kind achterop. Maar dat is waanzin !!! En nog voordat ik kan roepen "stap toch af met dat kind" glijdt ze onderuit en smakt met een klap op de grond. Pats. Gelukkig is hier de sneeuw nog zacht, maar nu is het wel huilen geblazen samen met de wind. Ik help gevallen vrouw en kind overeind en pak de fiets." Heb je je bezeerd kleintje"? vraag ik vrij overbodig. Als antwoord krijg ik geblee. Ze komen er gelukkig goed vanaf. Niks aan de hand. Ik bind mijn mondkapje weer goed op, vervolg mijn route en de vrouw keert om zonder te groeten.

Ineens krijg ik trek in iets warmes, iets troostends als het ware, en ik loop het marktplein over naar de plek van het kraampje van dat kleine dikke vriendelijke kippenvrouwtje die een paar jaar geleden mijn verloren bankpas terug vond : "1 warme gebraden kip 6,90." staat er altijd op het reclamebord. Bij de JUMBO kost ie 5,90 maar daar is ie niet warm.

Helaas, het kippenvrouwtje staat er niet. Er staan helemaal nergens kraampjes, het marktplein is leeg en uitgestorven , kaal met een troosteloze aanblik in de warrelende sneeuw. Ach dat is waar ook , op maandag is er geen markt. Jammer. Ik ga de JUMBO binnen ontsmet mijn handen pak een ontsmette winkelkar en stop er enkele producten in zoals koude kipgrilo's,(3 pakjes voor 6 euro) een pak met 40 cupjes espresso nr.11 ,lekker sterk, een stokbrood, mijn favoriete toetje " chipolatapudding" en bruine schoensmeer om mijn hernieuwde militaire klossen weer eens te laten glimmen na 60 jaar. Op de terugweg lijkt de weg gladder te zijn geworden en ik loop langzaam en voorzichtig, maar de schoenen hebben goed grip op de weg. Ik heb wel koude vingers gekregen nu (tja eigen schuld had je maar handschoenen aan moeten doen meneertje eigenwijs) en het duurt een eeuwigheid voordat ik de juiste huissleutel te pakken heb en in het sleutelgat heb gewriemeld. He he ik ben weer thuis na dik anderhalf uur. Maar mijn schoenen zijn goed ingewijd.

8 februari 2021